

„Престати читати књиге, значи престати мислити.“

† М. Достојевски

19. ТРГ ОД КЊИГЕ | БУТИК

Керуег Нови, 21-28. јуна 2021.
Међународни сајам књига

19. МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА ТРГ ОД КЊИГЕ

Херцег Нови, 21-28. јун 2021.

ОРГАНИЗАТОРИ

Секретаријат за културу и
образовање Општине
Херцег Нови

ЈУ Градска библиотека
и читаоница Херцег Нови

ИЗВРШНИ ОДБОР

Ана Замбелић Пиштало

Јасна Маслан

Милош Радуловић

Трг од књиге

ISSN 1800-6957 (Print)
ISSN 2337-0017 (Online)

БЕЛГИЈА | ТРГ ОД КЊИГЕ

19. Керуеј Москва, 27-28. јун 2021.
МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА

НЕРЦЕТНОВСКА БИБЛИОТЕКА

НАМЕЋУ ДВА САЈМА

Погоршавање епидемије CO-VID-19 у Црној Гори управо је било вријеме припрема и реализације културних манифестација, које подразумевају бројну публику и неизбјежан контакт између учесника програма и посјетилаца.

Програм 18. МСК *Трг од књиге 2020.* прилагодили смо епидемиолошким условима, али и финансијским могућностима. У Дворани *Парк* реализовали смо тродневни програм, без гостовања издавача, уз присуство ограниченог броја посјетилаца. Наш мотив био је одржавање континуитета Сајма као дугогодишње престижне културне манифестације, упркос чињеници да без синергије писаца, издавача и читалаца нема сајма књига у правом смислу ријечи.

Слоган 18. МСК *Трг од књиге 2020.* била је мисао Хермана Хесеа: *„Читајте. Мало више добрих књига, мало мање штампе. Мало више себе, мало мање друге. Мало више снове, мало мање стварност. Мало више тренутак, мало мање дане.“*

Од 15–17. октобра 2020. године одржани су следећи програми:

- *„Кад се круг затвори, у старим мислима откривамо ново значење и с њим почињемо ново кружење...“* (Б. Пекић): предавање поводом јубилеја 90 година од рођења Борислава Пекића (Говорила: проф. др Лидија Томић)
- *Бока: зборник радова из науке, културе и умјетности:* представљање 39. броја (Говорили: проф. др Илија Лалошевић и Невенка Митровић, главни и одговорни уредник)

- *Златно руно* (ТВ драма према истоименом роману Борислава Пекића, режија Небојша Брадић)
- *Пролеће на последњем језеру* (Филм – једна епизода из амбасадорског живота Ива Андрића 1941. године, сценарио Вуле Журић, режија Филип Чоловић)

- *Леопарди* (Филм о чувеном италијанском пјеснику и мислиоцу Ђакому Леопардију, режија Марио Мартоне)

- *БОКА: гласник за опће интересе Бокеља 1908/1909*: изложба. (Аутор изложбе Невенка Митровић, библиотекар савјетник; ликовни уредник Воислав Булатовић)

Изложба херцеговске библиотеке први пут је представљена 2009. године поводом јубилеја 100 година првих новина у Боки.

У оквиру 18. МСК *Трг од књиге 2020*. традиционално смо публиковали, и на сајту објавили, Билтен Међународног сајма књига *Трг од књиге 2020*. године.

Крајем прошле године из штампе је изашао 40. број Зборника *Бока* који садржи 8 оригиналних, научних и стручних радова, 2 прилога и 2 чланка из категорије *Грађа*. Заступљени су радови из области етномузикологије, историје умјетности, археологије, архитектуре, конзервације и рестаурације, историографије и архивске грађе, као и библиографија Зборника *Бока* која обухвата 10 годишта, за период 2011–2020. године и 152 библиографске јединице. На сајту херцеговске библиотеке налази се 39 бројева *Боке*, а након промоције на предстојећем 19. МСК *Трг од књиге 2021*, биће постављен и нови, 40. број.

Сајт Библиотеке представља савремен облик комуникације,

веома пријемчив за велики број корисника различитих профила. На сајту се налази велики број информација о Библиотеци, програмима и свим сегментима дјелатности, који се редовно ажурирају. Овај сегмент дјелатности посебно је дошао до изражаја у вријеме пандемије COVID-19. Несумњиво да највећу пажњу посјетилаца сајта привлачи *Дигитална колекција*, која се редовно допуњава новим садржајима.

Рад са дјецом и младима, као један од основних сегмената дјелатности Библиотеке, због ситуације с пандемијом COVID-19, на жалост, није могао да се реализује у пуном обиму као до тада, кроз редовне програме и радионице суботом. Није било ни организованих посјета библиотеци и колективних учлањења, али су дјеца појединачно користила библио-

НАМЕЉУ
ДБА
САЈМА

ЈУ ГРАДСКА БИБЛИОТЕКА И ЧИТАОНИЦА ХЕРЦЕГ НОВИ

2. април - СВЈЕТСКИ ДАН КЊИГЕ ЗА ДЈЕЦУ

ОД ЧИТАЊА СЕ РАСТЕ!

Поштована дјецо,
Посјетите Библиотеку од 29. марта до 2. априла 2021.
Припремили смо за вас:

- * Бесплатно годишње учлањење за ученике основних школа
- * Бесплатна обнова чланарине за ученике основних школа

Добро дошли!

течке сервисе. Ипак, поводом Свјетског дана књиге за дјецу, 2. априла, организовали смо бесплатно учлањење и обнову годишње чланарине од 29. марта до 2. априла 2021. за све ученике херцеговских основних школа.

У складу са вишегодишњом традицијом ЈУ Градска библиотека и читаоница Херцег Нови је и ове године низом активности обиљежала Свјетски дан књиге и ауторски права – 23. април:

- У Дворани Парк, представљена је 21. априла 2021. године трилогија Брда од пелина (*С оне банде моје горе, С ове банде моје горе, Кастигуља*), ауторке Јасенке Лаловић. Глумица Дубравка Дра-

кић читала је одломке из романа.

- Било је омогућено бесплатно учлањење и обнова годишње чланарине за све грађане Херцег Новог 22. и 23. априла 2021. године.
- У сарадњи са ЈУ СМШ „Иван Горан Ковачић“ одржан је 12. литерарни конкурс *Отвори књигу, отвори свијет*. Ученици су 23. априла 2021. године писали радове на двије теме: *Бодлерова поезија – шокантна истина* и *Срећан је ко може на крилима маште да се хитро вине у поља свијетлости* (стихови pjesме *Узлет*). Теме су одабране у спомен на 200 година од рођења Бодлера, а најбоље оцјењене радове Библиотека је традиционално наградила вриједним књигама.

Поштујући међународне стручне стандарде, приновљена грађа је редовно обрађивана, а запосле-

НАМЕЉУ
ДВА
САЈМА

ни су у свакодневном раду са корисницима користили прописане обрасце за вођење дневне статистике, на основу којих се израђују мјесечни, а затим и годишњи извјештај о раду. Благовремено смо донијели све планове и извјештаје битне за несметано функционисање Библиотеке, а ажурни смо били и при одговарању на сва питања и захтјеве корисника упућених путем телефона и електронским путем.

Упркос неповољној епидемиолошкој и финансијској ситуацији, захваљујући истрајности и инвентивности запослених, Библиотека је редовно обављала своју дјелатност и у овом тешком периоду.

СРИЈЕДА

21. јул

21.00

Поздравна ријеч

предсједник Општине Херцег Нови Г. **Стеван Катић**

Бесједа на отварању –

**Поздрав Андрићевом граду из
Андрићграда** | Желидраг Никчевић

ЗЛИ ДУСИ У ВИЗИЈИ ДОСТОЈЕВСКОГ | **Соња
Томовић Шундић**

Говори: проф. др Соња Томовић Шундић

ЧЕТВРТАК

22. јул

21.00

СРПСКО ПИТАЊЕ НА ПРЕЛОМУ ЕПОХА |
Милана Бабић

[Говоре: **Милана Бабић** и проф. др **Зоран
Чворовић**, рецензент књиге]

ПЕТАК

23. јул

21.00

БОКА КОТОРСКА: И КОМЕНТАРИ | **Милош
Црњански**

[Говоре: **Никола Маловић** и **Младен Весковић**,
књижевни критичар]

СУБОТА

24. јул

21.00

ТАМНА ПУЧИНА | **Драган Стојановић**
(*Награда Бескрајни плави круг*)

[Говоре: **Тамара Митровић**, уредник књиге и
Дејан Ћоновић, глумац]

ПРОГРАМ

Програми за дјecu

Креативни центар Авенир - Херцег Нови

ДЈЕВОЈЧИЦА ТАРА И ЧАРОБНО ДРВО | Жарко Вучинић (Награда Мали принц)

[Учествују: **Жарко Вучинић** и **Јелена Ђонових**]

БОКА 40: зборник радова из науке, културе и умјетности

Говоре: проф. др **Илија Лалошевић**, мр **Зорица Чубровић** и **Невенка Митровић**, уредник

ПОЕТСКО ВЕЧЕ ДОБИТНИКА ЗМАЈЕВЕ НАГРАДЕ

Учествују: **Радомир Уљаревић**, **Саша Радојчић** и **Гојко Божовић**, књижевни критичар

ОТАЦ МОМО | одговорни уредник **Војин Лазаревић**; фотографије **Стеван Кордић**

Говоре: протојереј-ставрофор **Радомир Никчевић**, **Љиљана Чолан**, уредник књиге и **Јован Маркуш**, публициста

УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

Напомена: Организатор задржава право измјене програма. У случају кише програми ће се одржати у Галерији „Ј. Б. Бенковић“.

НЕДЈЕЉА

25. јул

20.30

ПОНЕДЈЕЉАК

26. јул

21.00

УТОРАК

27. јул

21.00

СРИЈЕДА

28. јул

21.00

Српједа

ДАН ПРВИ.

21. јул
21.00

ЗЛИ ДУСИ У ВИЗИЈИ ДОСТОЈЕВСКОГ | Соња Томовић Шундић

Говори:

проф. др

Соња Томовић Шундић

Књига *Зли дуси у визији Достојевског*, ауторке проф. др Соње Томовић Шундић, објављена је поводом 200 година од рођења руског великана.

– Писац признаје да је роман писао са напором, често неправљао, из страха да није дорастао теми. Упркос тешкоћама, створио је комплексно романескно дјело које својим идејама, заплетима, радњом

и чудесним ликовима плијени пажњу читалаца и у нашој савремениости.

(Соња Томовић Шундић)

– То је слобода не само од ауторитета, већ слобода за стваралаштво, за креативни однос према реалности. Слобода је љубав, јер само слобода покренута из језгра љубави рађа добре плодове, у противном, надахнута злом сије отровно сјеме у људски живот. Слобода је терет одлучивања између добра и зла, али и снага истрајна да се моралним избором човјек од индивидуалног

усавршава до људске личности, (Соња Томовић Шундић о духовној постајући сличан небеском пр- слободи) узору.

Проф. др Соња Томовић Шундић

Дипломирала је на Филозофском факултету Универзитета у Београду – смјер за филозофију, на ком је одбранила магистарски рад, *Аристотелово учење о трагедији и његов каснији утицај* и докторску дисертацију, *Продуктивна моћ рецепције у савременим теоријама*. Аутор је бројних стручних књига, студија и текстова у различитим научним публикацијама из области антропологије, филозофије, естетике: *Његошево поетско богословљење* (1991, 1996), *Од књижевног дјела ка читаоцу* (1994, 1997), *Проблем рецепције у савременим естетичким теоријама* (1998), *Студије и огледи из антропологије* (2004), *Данило Киш, између Ловћена и Зида плача* (2004), *Његош – pjesник и мислилац* (2006), *Књижевно-антрополошки портрети* (2007), *Петар I, владар црногорски* (2007), *Борхесова књижевна митологија* (2009), *Етика људских права* (2010), *Идентитет и вриједности* (2011), *Хоризонти Петра Лубарде* (2011), *Његошева филозофија човјека* (2016). Објавила је и велики број чланака и прилога у штампи, учествовала на бројним домаћим и међународним конгресима, симпозијумима и семинарима. Била је декан Факултета политичких наука у Подгорици од 2010. до 2013. године. Члан је одбора за позориште и филм (ЦАНУ), као и одбора за филозофију и социологију (ЦАНУ). Редовни је професор Универзитета Црне Горе, на предметима Политичка антропологија, Естетика, Филозофија и Студије рода.

дан друг.

ЧЕТВРТАК

22. јул
21.00

**СРПСКО ПИТАЊЕ НА
ПРЕЛОМУ ЕПОХА
| Милана Бабић**

Говоре:

Милана Бабић и
проф. др **Зоран
Чворовић**, рецензент
књиге

Ова студија обједињује новинске интервјуе о српској националној проблематици у којима су на ауторкина брижљиво осмишљена питања одговарали истакнути српски интелектуалци, износећи личне ставове, виђења и убјеђења, и ауторске текстове који на својеврстан начин доприносе националној расправи. Иако је мотивисана личном запитаносту и борбом, ауторка овој студији поставља за циљ издизање

изнад дневне политике и бављење универзалним сукобом Добра и Зла, на физичком и метафизичком нивоу. Методом постављања истих или слич-

них, национално интендираних питања различитим саговорницима остварен је аутентичан „међуразговор највећих умова данашњице“. Без намјере да постигне свеобухватност, ауторка српско национално питање расвјетљава искључиво са српског становишта, али зато књигу оставља у отвореној форми као позив за даљу расправу.

– Рукопис професора књижевности и теолога из Требиња, Милане Бабић, *Српско питање на прелому епоха*, плод је ауторовог десетогодишњег пасионираног трагања за узроцима поразног биланса српског народа у 20. веку.

(Проф. др Зоран Чворовић)

Милана Бабић

Милана Бабић – новинар, професор српског језика, дипломирани теолог. Ради у Требињу као професор српског језика. Новинарством се бави од 2010. године. Сарадник је *Светигоре*, *Слободне Херцеговине*, *Новог стандарда* и *Печата*. Била је помоћник главног уредника на сајту *Стање ствари*, колумниста првих новина Републике Српске *Екстра* магазина и главни уредник за издавачку дјелатност у *Задужбини Кнез Мислав Хумски*.

Предсједник је Књижевног удружења *Сусрет* из Требиња и координатор Фондације *Бесмртни пук* за Републику Српску.

ДАН ТРЕЋИ.

ПЕТАК

Боку сачињавају четири дубока залива, на дну свакога са по једним старим градом. Ванредна лепота Боке има у себи, у свом јужнодалматинском, плавом мору, лепоту швајцарских језера, норвешких фјордова и Босфора. Море ту залази дубоко под планине, страшне у својој голети. Четири дубока, зелена језера носе ту на себи врлети врхова скоро две хиљаде метара, често снежних глава, док обалом румене руже, жути пољско цвеће и по крововима кућа плаве се глициније.“

(*Бока Которска: И коментари* – Милош Црњански)

– Било је природно да путник и путописац Црњански постане аутор туристичких водича и неколико туристичко-пропагандних чланака – вероватно најбољих текстова те врсте написаних код нас. Већ овлашним увидом, међутим, у књижице *Наше плаже на Јадрану* и *Бока Которска*, лако се може установити сродност тих текстова са некимa које је сâм Црњански, 1930. и 1966, сврстао међу путописе.

(*Бока Которска: И коментари* – Никола Бертолино)

– Све што додирне рука мајстора, макар да и није реч о ремек-делу, носи јасне или скривене трагове свог творца. Књига Милоша Црњанског, *Бока Которска*, појавила се далеке 1928. године. Она носи видљиви отисак ауторске руке великог српског писца.

(*Путописи II путевима разним* – Љиљана Ђурђић)

23. јул

21.00

БОКА КОТОРСКА:**И коментари****| Милош Црњански***Говоре:*

Никола Маловић
и **Младен Весковић**,
књижевни критичар

Милош Црњански

Милош Црњански (1893–1977), српски књижевник, pjesник, приповједач, романсијер и публициста, ликовни критичар, дипломата – један од најзначајнијих стваралаца српске литературе 20. вијека.

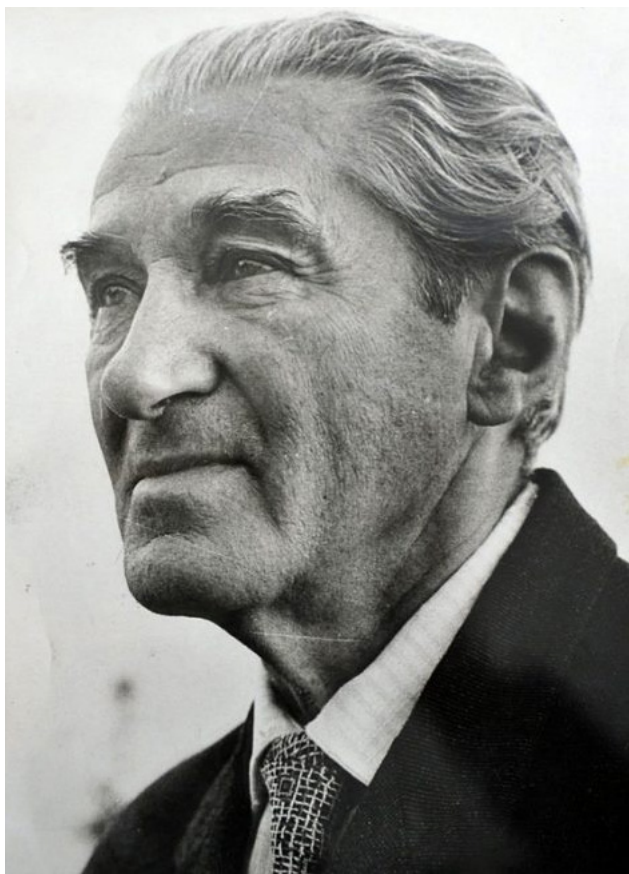
Прва pjesма Црњанског *Судба* објављена је у сомборском дјечјем листу *Голуб*, 1908, а у сарајевској *Босанској вили*, 1912. године, pjesма *У почетку беше сјај*. У Бечу је 1918. уписао Експортну академију, а већ наредне године студира књижевности у Београду, гдје почиње да уређује лист *Дан*.

Љубавну причу са Видом Ружић, ћерком некадашњег министра просвјете Добросаву Ружића, крунисао је браком 1921, док је још био наставник у панчевачкој гимназији, а 1922. године дипломирао је на Филозофском факултету у Београду. Био је сарадник угледног листа *Политика* и новинар у листу *Време*. У то вријеме у *Српском књижевном гласнику* излазе први наставци романа *Сеобе*. Играо је фудбал, веслао, једрио, вјежбао, мачевао, скијао, тренирао бокс. У периоду 1928–1929. био је аташе за културу при Амбасади Краљевине Југославије у Берлину.

Роман *Сеобе* награђен је Наградом Српске академије наука 1930. године. Године 1934. покренуо је и лист *Идеје*, који је био кратког вијека. У периоду између 1935. и 1941. радио је у дипломатској служби у Берлину и Риму, а за вријеме Шпанског грађанског рата извјештавао из Франковог штаба као дописник листа *Време*. По избијању Другог свјетског рата, евакуисан је из Рима, и 1941. одлази у Лондон, гдје је, као противник Тита и комунизма, провео дуги низ година. Током боравка у Лондону, иако је радио као књиговођа обућарске радње, разносио

књиге на лондонском Пикадилију, а његова супруга шила лутке и хаљине, ипак је стекао и диплому Лондонског универзитета за хотелијерство и менаџерство. Као члан међународног ПЕН-клуба у Лондону, имао је привилегију да се на машини откуцају његови романи. У Југославију се вратио 1965. године, а његова дјела су тек 80-их ушла у наставни програм, пошто је, попут Дучића и Винавера, по окончању Другог свјетског рата, био скрајнут из система образовања.

По завјештању оснивача Задужбине Милоша Црњанског, Видосаве Црњански, Награда Милош Црњански додјељује се двогодишње од 1981, а уручује се 26. октобра, на дан pjesниковог рођења.

Дјела – поезија: *Лирика Итаке* (1919); *Одабрани стихови* (1954); *Ламент над Београдом* (1962); приповјетке, есеји и путописна проза: *Приче о мушком* (1920); *Писма из Париза* (1921); *Наше плаже на Јадрану* (1927); *Бока Которска* (1927); *Тајна Албрехта Дирера* (1928); *Ирис Берлина* (1929); *Љубав у Тоскани* (1930); *Књига о Немачкој* (1931); *Свети Сава* (1934); романи: *Дневник о Чарнојевићу* (1921); *Сеобе* (1929); *Друга књига Сеоба* (1962); *Роман о Лондону* (1971); мемоари: *Ембахаде* (1983); драме: *Маска* (1918); *Конак* (1958); *Никола Тесла* (1967).

Мање су позната два предратна романа Милоша Црњанског (прештампована и послије

рата) — *Кап шпанске крви* и *Сузни крокодил* (недовршен). За двотомно дјело, *Код Хиперборејаца* (1966), жанровски тешко одредиво, сâм Црњански је рекао да је „и роман, и путопис, и мемоари, и поезија, и памфлет”. Поред тога, објавио је неколико књига репортажа и двије антологије лирике источних народа. *Catena Mundi* је издала књигу *Политички чланци 1919–1939*. Његова дјела преведена су на француски, румунски, пољски, словеначки, македонски, мађарски, чешки и енглески језик.

ДАН ЧЕТВРТИ.

Роман *Тамна пучина*, једногласном одлуком жирија овјечан књижевном Наградом *Бескрајни плави круг* Матице српске (2020), номинован у најужи избор за књижевну Награду *Меша Селимовић*, обједињује елементе различитих врста романа: породичног, историјског и друштвеног, сликајући уједно личну судбину својих јунака. Приповједано вријеме овог вишеслојног романа, метежни период од прољећа 1914. до априла 1941, обиљежено је друштвеним превирањима, супротстављеним идеологијама које су се одразиле на свакодневни живот и међуљудске односе, минулим и надоласећим ратом. Иако роман тематизује злочин, зло као такво, судбину појединца у вртлогу рата, тамне стране историје 20. вијека, карактеришу га ефектни хумор и иронија, вјешто уведени у коментар приповједача.

– Аутор на основу низа примера који су повезани, а неки од њих су и међусобно условљени, показује како је лична трагедија увек болнија, упечатљивија од статистике, те како се она временом прелива у различите сфере живота, зависно од друштвено-политичких кретања.

(*Слађана Илић*)

– Роман Драган Стојановића, писан сјајним стилом, приказује како се бурне промене на великој позорници светске историје прожимају са променама индивидуалних судбина, и како се историјско постојање, испуњено страдањем,

СУБОТА

24. јул

21.00

ТАМНА ПУЧИНА | Драган Стојановић

(Награда *Бескрајни плави круг*)

Говоре:

Тамара Митровић,
уредник књиге
и **Дејан Ђоновић**,
глумач

превазилази и искуљује наоко ефемерним, вишег смисла лишеним детаљима.

(Саша Радојчић)

Роман *Тамна пучина* је наставак Стојановићеве књиге новела *Ђерка шпанског борца*, награђене Андрићевом наградом.

Драган Стојановић

Писац, преводилац, дугогодишњи професор Опште књижевности и теорије књижевности на Филолошком факултету у Београду, од 2014. професор емеритус београдског Универзитета. Дипломирао је на Правном и Филолошком факултету у Београду, магистирао на катедри за Општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета 1975, а докторирао 1983. године. Објавио романе: *Двојез*, *Злочин и казна*, *Бензин*, *Океан*, *Уредник од искуства*, *Тамна пучина*; књиге приповједака: *Месеци*, *Ђерка шпанског борца*; књиге пјесама: *Олујно вече*, *Сл. : Четири песме о Сл.*, *Године*, *Није то све*, *Сито*; књигу есејистичко-пародијске прозе: *Светска књижевност*; студије и научне монографије: *Феноменологија и вишезначност књижевног дела*. *Ингарденова теорија опализације*, *Читање Достојевског и Томаса Мана*, *Иронија и значење*, *О идили и срећи*. *Хелиотропно лутање кроз сликарство Клода Лорена*, *Рајски ум Достојевског*, *Парадоксални класик Томас Ман*, *Лепа бића Иве Андрића*, *Поверење у Богородицу*, *Енергија сакралног у уметности*, *Швејк хоће да победи*, *Писмо о поезији*. *О пет песама Борислава Радовића*, *Свечани час приповести*. *Јосиф и његова браћа*, *Уметнути приповедач*, *Наталија Цветковић – усамљени акт*. Превео: *Доктор Фаустус*, *Томаса Мана*, *Иронија љубави*, *Фридриха Шлегела*, *Дијалектика секуларизације*, *Јиргена Хабермаса* и *Јозефа Ранцигера*, *Роман фенотипа*, *Готфрида Бена*. Добитник је бројних престижних награда међу којима су: Прва награда Националне комисије за УНЕСКО 1968, Награда Ђорђе Јовановић, Награда Веселин Лучић, Награда Никола Милошевић, Андрићева награда, Награда Бескрајни плави круг.

ДАН ПЕТИ.

Дјевојчица Тара и чаробно дрво, четврти је роман за дјецу, књижевника Жарка Вучинића, а објавила га је Издавачка кућа Глигорије Дијак из Подгорице 2019. године. Прича о дјевојчици Тари и чаробном дрвету је маштовито дјело проткано узбудљивим догодовштинама необичних становника Стобојних планина које подстичу на размишљање: „Да ли сијечемо грану на којој сједимо?“

Како не бисмо упали у амбис пун пластике и смећа, ту је Тара – моћни природочитац, радознали дјечак Тимотије, господин пророчанског презимена – Иманаде, чувари чудесне вуне, жена с љубичастим очима, магарац Мага – дегустатор сока од шаргарепе и жабац који зна само једну ријеч, али и то му је довољно да дијели савјете и плаши неваљалце.

То је модерна еколошка бајка о борби за чистију Планету и дјецу учи основама концепта „свијет без отпада“ (Zero Waste). Књига је штампана еколошким бојама на рециклираном папиру и описује негативне појаве друштва које се огледају у превеликом коришћењу пластике. Промовише вуну као природни материјал и значај мудрог поступања с природом као основе одрживог развоја. Преведена је на енглески језик 2020. године.

Предјела

25. јул

20.30

**ДЈЕВОЈЧИЦА ТАРА И
ЧАРОБНО ДРВО**
| Жарко Вучинић

(Награда Мали принц)

Учествују:
Жарко Вучинић
и **Јелена Ђонових**

Жарко Вучинић

Завршио је Шумарски факултет у Београду. Радио је у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде Црне Горе и на међународним пројектима из области шумарства, заштите животне средине, туризма заснованог на природним богатствима и пољопривреде. Написао је више од 20 сценарија за кратке тематске филмове и конципирао десетак кампања радећи у оквиру пројекта Делегације Европске Уније у Црној Гори. Извршни је директор Невладине организације *Удружење за развој руралних области и шумарства – УРОШ*, од 2014, и предсједник *Удружења црногорских писаца за дјецу и младе*, од 2021. године.

Прву књигу за дјецу *Чудесни свијет пуха Ђорђа* објавио је 2016, а за њен наставак *Пух Ђорђе и духови трифтар* добио је награду Удружења црногорских писаца за дјецу и младе за најбољу књигу за дјецу 2017. године. Посљедњи дио еколошке трилогије *Пух Ђорђе у замци Спиридона Леденог* објавио је 2018. године.

Еколошко-образовани роман *Дјевојчица Тара и чаробно дрво*, најбоља је црногорска књига за дјецу у 2019. години. Добила је интернационалну награду *Лукијан Мушицки*, Награду књижевног друштва *Сунчани брег* из Београда, као и престижну регионалну књижевну награду *Мали принц 2020*. Жарко Вучинић је једини црногорски писац за дјецу који је до сада добио ову престижну награду. Креатор је едукативних радионица чији је циљ повратак дјеце природи – *Природа, дјеца, машта – учимо уз пуха Ђорђа*, кроз које је прошло више од 8000 малишана из Црне Горе, Србије и Босне и Херцеговине. Због запаженог рада с дјецом, бриге о дјечи и залагања за права дјетета, од стране организације *Држава деце света* из Србије, 2018. проглашен је Амбасадором деце света.

Креативни центар Avenir

Основна мисија Avenirа је развијање и ширење интереса за француски језик, културу, умјетност и образовање. Avenir ради у континуитету већ 15 година, а поред редовних језичких активности развијен је и креативни центар на француском језику с посебним акцентом на позоришне кре-

ације. У свом раду користе мултидисциплинарни приступ упознавања књижевног дјела са креацијом музичко-сценских представа, са којима наступају пред домаћом и интернационалном публиком, путем Франкофоније и позоришних фестивала на француском језику.

ISSN 0350-7769 (Print)
ISSN 2336-9868 (Online)

Б О К А

40

**Зборник радова
из науке, културе и умјетности**

ДАН ШЕСТИ.

Понедељак

26. јул

21.00

**БОКА 40 : зборник
радова из науке,
културе и
умјетности**

Говоре:

проф. др **Илија
Лалошевић,**
мр **Зорица Чубровић**
и **Невенка Митровић,**
уредник

Први Зборник *Бока* објављен је 1969. године, с идејом да се научници и истраживачи подстакну на проучавање Боке Которске као значајне регије. Данас, Зборник *Бока* обухвата преко 650 чланака (научни и стручни радови, прилози, грађа о Боки Которској) на више од 12000 страна текста, а више од 300 аутора, уредника, чланова редакција и рецензента, дали су немијерљив допринос високом реномеу Зборника. Велики број радова појављује се у библиографијама и фуснотама истраживача Боке Которске, што посебно говори о квалитету самог Зборника, који је постао незаобилазан извор података за сваког, и најзахтјевнијег истраживача, бу-

дући да се регија Бока у Зборнику мултидисциплинарно обрађује. Слови за заштитни знак културе Боке Которске и својеврсна је замјена за ненаписану историју Боке.

Сви објављени бројеви Боке доступни су у комплетном тексту на сајту Библиотеке (www.bibliotekahercegnovi.co.me), и управо захваљујући дигитализацији, Зборник добија потпуну афирмацију.

Нови, 40. број *Боке*, на готово 300 страна, обухвата осам чланака, у категорији *Оригинални, научни и стручни радови*, два у категорији *Прилози* и два у категорији *Грађа*.

Заступљени су аутори: Невенка Митровић (Бока: зборник радова из науке, културе и умјетности : 2011–2020 : библиографија), Злата Марјановић ((Ре)интерпретација традиционалног певања Херцег Новог: трагом нотних запис Лудвика Кубе (крај 19. века) и Владимира Ђорђевића (прва половина 20. века)), Жељко Бргуљан (Прилог опусу Б. Иванковића – слике на новском подручју), Милица Крижанац (Италијански глеђосани керамички бокали 15. и 16. века из насипа на јужној страни Цркве Св. Михаила у Котору), Јасминка Гргуревић (Непознато дјело Ивана Воларића у лоћи Палате Висковић у Перасту), Марија Црнић Пејовић (Мале бо-

гиње: о превенцији и лијечењу малих богиња у другој половини 19. вијека у Боки Которској), Марија Новаковић (Палата Висковић – Меморијални музеј породице Висковић), Тања Бојовић, Зорица Савић (Конзервација и рестаурација зидног сликарства у Цркви Св. Неђеље у Кумбору), Оливера Доклестић и др. (Мост Крста Рашовића у Доњим Сасовићима), Милош Стијеповић (О рисанским Стијеповићима), Небојша Рашо (Молба херцеговске општине за повраћај старих привилегија), Горан Ж. Комар (Прилози историји Манастира Свете Тројице – Стањевићи: из бокешких архива).

УТОРАК

27. јул

21.00

ПОЕТСКО ВЕЧЕ ДОБИТНИКА ЗМАЈЕВЕ НАГРАДЕ

Учествују:

Саша Радојчић,
Радомир Уљаревић
и Гојко Божовић,
књижевни критичар

Збирка поезије *То мора да сам такође ја*, настала је у дослуху ауторовог пјесничког и филозофског бића, специфична је по позицији лирског субјекта који излази из себе и из угла посматрача тумачи своја друга сопства. Смисао за основне људске вриједности исказане једноставним језиком, критичко-иронијски став према друштвеној стварности, тежња ка „истини бића“, осјећање за надмоћ

љубави и добра прожимају Радојчићеву поезију која на снажан и увјерљив начин спаја лирско и рефлексивно.

– Радојчићеви стихови освајају умећем да покренута, прва и последња питања изведу пред лице свакодневнице у којој ваља и напросто опстати и препознати чудо, и живети у свом времену и мислити на сва времена.

(Гојко Божовић)

Збирка поезије *То мора да сам такође ја* награђена је престижном *Змајевом наградом* Матице Српске, као и *Наградом Десанка Максимовић* за укупан допринос српској поезији.

Д А Н С Е Д М И .

Саша Радојчић

Пјесник, филозоф, књижевни критичар, есејист и преводилац. Дипломирао и докторирао филозофију на Филозофском факултету у Београду. На Филолошком факултету у Београду магистрирао у области науке о књижевности. Професор је филозофије на Одсеку за теорију уметности Факултета ликовних уметности на Универзитету уметности у Београду.

Објавио је осам збирки пјесама: *Узалуд снови* (1985), *Камерна музика* (1991), *Америка и друге песме* (1994), *Елегије, ноктурна, етиде* (2001), *Четири годишња доба* (2004), *Cyber zen* (2013), *Дуге и кратке песме* (2015), *То мора да сам такође ја* (2020), пет теоријских студија, пет збирки огледа и критика.

Добитник је престижних књижевних награда: *Бранко Ћопић*, *Ђура Јакшић*, *Ленкин прстен* за поезију, *Милан Богдановић* за критику, *Дисове награде* за цјелокупно дело, *Змајеве награде*, *Награде Десанка Максимовић* за укупан допринос српској поезији.

Стални је члан-сарадник Матице српске и члан Одбора за језик и књижевност Матице српске, члан Српског ПЕН центра, Српског књижевног друштва, Српског филозофског друштва, Естетичког друштва Србије и Друштва за античке студије Србије.

Био је члан уредништва у часописима *Летопис Матице српске*, *Домети и Норма*. Преводи филозофске и теоријске текстове са њемачког.

Образлажући престижно књижевно признање, *Змајеву награду* (2020) Матице српске за најбољу pjesничку збирку написану на српском језику, члан жирија, Селимир Радуловић, навео је: „За књигу Радомира Уљаревића која носи назив *Пепео*, може се рећи да је књига изузетне лирске зрелости и усредсређености, која отвара болна питања српског народа – рат четрдесетих и деведесетих година прошлог века и расрбљивање једног дела српског народног бића у Црној Гори. Из једноставности и његовог певања изнедрјује се мудрост у најлепшем смислу речи.“

Према ријечима аутора, ова збирка ангажоване поезије, без намјере да некога оптужује, поетски

испитује зло које се у цикличним временским размацама појављује у свој страхоти овога свијета. Полазећи од документарне основе, критичким тоном, Уљаревић тематизује неке од најужаснијих догађаја Другог свјетског рата, трагедију српског народа, савремене ратове и војне интервенције, политичке манипулације, уопште зло и злочин.

– Ова поезија је етички заинтересована и критички изоштрана. Полазећи од зла у историји, а сежући до зла у свакодневици и у савремености, међу чињеницама политичке и социјалне стварности, аутор се оглашава као песник који дубоко верује у етичку димензију песништва.

(Гојко Божовић)

Радомир Уљаревић

Пјесник и главни уредник Издавачких кућа *Штампар Макарије* и *Октоих*.

Објавио је књиге pjesама: *Градиво : 1978–2018*, *Пепео*, *Нови часови : изабране и нове песме*, *Школа одучавања*, *Билећко пророчанство*, *Црна кутија*, *Неке ствари и остало*, *Опис*, *Ни а*, *Говори и чланци*, *Песме и преводи*, *Двострука колевка*, *Предговор*, *Преса*, *Примални крик*, *Бритва*, *Мијена*, *Зимски дворац*. Превођен је на неколико страних језика.

Добитник је истакнутих домаћих и међународних награда: *Сениор културе* (Румунија), *Златни прстен* (Македонија), *Златно перо* (Бугарска), *Петровдански вијенац*, *Кондир Косовке девојке*, *Кочићево перо*, *Ристо Ратковић*, *Марко Миљанов*, *Видовданска повеља*, *Змајева награда*.

Уредник је и суорганизатор књижевних фестивала *Ђирилицом* (Будва) и *Његошеве вечери поезије* (Београд). Члан је Словенске академије умјетности и књижевности (Бугарска).

Књига је подијељена у три цјелине. Почиње Жичком беседом о правој вери Светог Саве, а у другом и трећем дијелу је низ текстова о оцу Мому из пера духовника, пјесника, писаца, новинара.

– Књигу је написао сâм отац Момо, пером својих пријатеља, пером својих претходника, пером својих духовних чедâ и гласом првог српског архиепископа Светог Саве.

(Љиљана Чолан, уредник књиге)

– Онај који себе зове хришћанином дужан је да потврди и посвједочи да је Бог у људима. Отац Момо Кривокапић није просто био само поп, иако је оно поп Момо остала најпрепознатљивија лозинка свих оних који су га знали. Он је успио да посвједочи оно о чему је говорио на својим бесједама. Онога коме је служио свету литургију, и онога у име које је крштавао, вјенчавао и сахрањивао. Иначе, свештеник се налази на једној оштрој ивици између лажи и истина. Ако посвједочи Бога, онда је прави поп и прави хришћанин, а ако га не посвједочи, онда је заиста забрљао. Тако да је тај максимализам између свега или ничега, борба у коју се упустио поп Момо и у којој нема неријешеног резултата, у којој нема подјеле бодова, већ или га има или нема. Ко га је срео или познавао, а сада можемо рећи ко сусреће његову дјецу, како биолошку тако и духовну, тај зна да Бог постоји.

(Отац Гојко Перовић)

ДАН ОСМАН.

Бесједа

28. јул

21.00

ОТАЦ МОМО
одговорни уредник
Војин Лазаревић;
фотографије
Стеван Кордић

Говоре:

протојереј-ставрофор
Радомир Никчевић,
Љиљана Чолан,
уредник књиге и
Јован Маркуш,
публициста

Отац Момчило Кривокапић

Протојереј-ставрофор Момчило Кривокапић рођен је 1. јула 1945. у Херцег Новом. У Београду је завршио Богословију Светог Саве, а касније и Богословски факултет. Рукоположен је за ђакона 31. августа 1969, а за зајереја 7. септембра исте године. Био је први ректор Цетињске богословије из периода њеног обновљеног рада од 1992. године, а септембра 2019. године доживио је велики јубилеј – 50 година свештеничке службе. Његовог оца, који је био парох у Бијелој, с још неколицином свештеника Мирополије црногорско-приморске, протјерују с парохија, а у своју епархију их прима тадашњи Епископ зворничко-тузлански Нектарије (Круљ). Отац Момчило од своје друге године одраста уз благородно становништво околине Добоја. Од најранијег дјетињства, учећи се Јеванђељу, знао је да ће кренути очевим стопама. Са 14 година, 1. септембра 1959. године, одлази из родитељског дома, као ђак Београдске богословије. Пред крај средњошколског школовања, упознаје будућу супругу Смиљку Милин, ћерку чувеног професора доктора Лазара Милина. Након завршене средње богословске школе, уписује Православни богословски факултет у Београду. 1967. године. На самом почетку студија, умире му отац, а бригу о његовом даљем школовању преузима блаженопочивши влади-ка Сава Шумадијски, који га прихвата као свог сина. У току студија, 1967. године, добија позив за одслужење војног рока. Декан му излази у сусрет и он у септембру полаже читаву трећу годину, одлази у војску, а 1969. године, паралелно са завршетком војног рока, приводи крају и своје студије теологије. Добија стипендију за наставак школовања на Оксфорду. У исто то вријеме, добија позив од старог протојереја Богобоја из Котора да дође и да га наслиједи на његовој парохији. На чуђење својих професора, млади Момчило осјећа призивање и без дилеме прихвата позив. Иако је све друго што му се нудило било звучније, логичније и примамљивије, он је дубоко био сигуран да је то једина исправна одлука. У одлуци да прихвати позив оца Богобоја, подржао га је и Свети Јустин Ћелијски, код кога је отац Момчило као студент често одлазио у Манастир Ћелије. Тако, умјесто да постане доктор психологије на Оксфорду, отац Момчило са својом супругом, бира тежи пут и долази у Котор, да буде нешто много више, да у најтежим временима за нашу Цркву, узме Христос Крст и буде његов апостол. Септембра 1969. године, на Светој литургији на којој је рукоположен, нови млади парох надахнуто је бесједио и улио наду многобројним вјерницима који су се тада окупили у которском храму, што је без престанка чинио пола вијека. Остаће упамћен по својим бритким ријечима, љубави према Богу и свом народу У то богоборно вријеме, кад се по његовом свједочењу, раније сазријевало, млади свештеник Момчило са нашом црквом пролази голготу комунизма и на сваком кораку свједочи да је спреман да и животом брани ријеч Светог Јеванђеља. Спремност да на прво мјесто стави служење Богу и народу, препознала је, не само његова паства, већ Бока Которска и цијела Црна Гора, а и шире, те он постаје један од најсјајнијих светионика наше цијеле цркве.

„Благо оном ко довијека живи, имао се рашта и родити!“ (Петар II Петровић Његош)

О КЊИГАМА ГОВОРЕ

Проф. др Зоран Чворовић – дипломирао је на Правном факултету Универзитета у Београду 1995. године, а магистарску и докторску тезу одбранио је на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу, гдје ради од 1999. године у звању ванредног професора за ужу научну област Историја државе и права. Иностранци је члан Уредничког колегијума престижног руског научног часописа *Российский журнал правовых исследований* (Russian journal of legal studies), члан Међународног удружења православних научника са сједиштем у Ворожежу и Међународног центра за православне студије из Ниша.

До сада је објавио преко тридесет научних чланака у српским, руским и бјелоруским научним часописима, научним зборницима САНУ, Центра за црквене студије и Центра за византијско-словенске студије Универзитета у Нишу. Објавио је и двије научне монографије *Право и православље* (2014) и *Душанов законик у руском огледалу* (2018). Поред бављења научним радом, проф. др Зоран Чворовић је објавио више од сто аналитичких чланака на тему политике, права, међународних односа, црквеног права и црквене политике

у недељнику *Печат*, чији је стални сарадник од 2011. године, у *Политици* и *Новостима*, као и на бројним српским и руским порталима.

Младен Весковић – књижевни критичар, есејиста, уредник и приређивач.

На Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи за српску књижевност и језик са светском књижевношћу завршио основне и мастер академске студије другог степена. Радио је као професионални уредник у неколико издавачких кућа. Од 2006. године ради у Министарству културе и информисања Републике Србије, као виши савјетник у Сектору за савремено стваралаштво, на пословима међународне сарадње у области књижевности и преводаштва. Објавио је књиге *Размештање фигура – огледи и критике о савременој српској књижевности* (2003), *Место вредно приче – огледи и критике о савременој српској књижевности* (2008), *Ширина измаштаног света – студије о српској књижевности* (2013), *Епитафија рата – антологија српске ратне приче* (2014) итд.

Приредио је роман *Калуђер и хајдук*,

Стојана Новаковића, у оквиру едиције *Прозна дела српских научника* (Службени гласник, 2019) и *Репортаже из авијације* у оквиру *Дела Станислава Кракова* (Службени гласник, 2020). Са енглеског језика превео је *Хајде да се играмо – Традиционалне игре нашег детињства* (2003) и *Архитектура – од праисторије до постмодерне* (2006).

Књижевну критику и есеје објављује у књижевним часописима и дневним листовима. Главни је уредник едиције *Сто словенских романа* Форума словенских романа.

Никола Маловић – писац. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду. Објавио је књигу кратких прича *Последња деценија*, новеле у драмској форми *Капетан Визин – 360 степени око Боке*, *Перашки гоблен*, и око 3.000 текстова. Приче су му превођене на руски, енглески, пољски и бугарски.

Пуну афирмацију стекао је романом *Лутајући Бокел*, за који је добио награде: *Борислав Пекић*, *Лаза Костић*, *Мајсторско писмо* (за животно дјело), *Лазар Комарчић* и *Октобарску награду* града Херцег Новог.

Услиједили су: *Пругастоплаве сторије* (2010), *Херцег-Нови: град са 100.001 степеницом* (2011), *Једро наде* (2014), *Бог у Боци и Бокешки берберин* (2015), *Бокешки хумор* (2017), *Галеб који се смеје – роман за децу и одрасле* (2019).

Аутор је есејистичко-документарне прозе *Бока Которска и Србија* (Књига комерц, 2018, 2019) и *Догодине на мору* (Катена мунди, 2021). Добитник је и награда *Перо деспота Стефана Лазаревића*, *Борисав*

Станковић, *Печат времена* и др.

Члан је Српског књижевног друштва, као и групе П-70, чији је један од оснивача. Живи у Херцег Новом, гдје се бави и издавачком дјелатношћу у оквиру своје *Књижаре Со*.

Тамара Митровић – новинар и уредник. Дипломирала је на катедри за Општу књижевност с теоријом књижевности на Филолошком факултету у Београду. Уредник је телевизијских емисија из области културе, а од 2012. *Књижевног програма Дома културе Студентски град*. У оквиру културних програма које је уређивала, угостила је бројне значајне српске писце, као и оне из региона (Огњен Спахић, Миљенко Јерговић, Марко Томаш, Јуриј Худолин и др.). Као издавач, уређивала је књигу новела *Ћерка шпанског борца*, роман *Тамна пучина*, двије књиге пјесама, двије књиге студија професора емеритуса Драгана Стојановића. С писцем Мухаремом Баздуљем приредила је књигу његових предавања које је одржао у оквиру *Књижевног програма* под именом *Поп књижевност*. Оснивач је Књижевног фестивала *Постниновске чаролије*.

Проф. др Илија Лалошевић – дипломирао на Архитектонском факултету Универзитета у Београду. У току студија више пута награђиван као најбољи студент године, а на крају студија и као најбољи студент генерације. На истом факултету одбранио магистарску тезу 1999, а докторску 2005. године. У Међународном центру за студије заштите и рестаурације културних добара ICCROM у Риму завршио је специјализацију *Архитектонска конзервација*. Добитник је Фулбрајтове постдокторске стипендије, на основу које је боравио на Универзитету Пенсилванија у Филадел-

фији, САД. Као гостујући професор држао је предавања на Универзитету Беркли у Сан Франциску, Гети Конзерваторском институту у Лос Анђелесу, Универзитету Сапиенца у Риму, Политехници у Милану. Радио у Заводу за заштиту споменика културе у Котору, обављао функцију руководиоца Архитектонског ателеа, био је директор Регионалног завода за заштиту споменика културе Котор, члан Комитета за управљање културном баштином Савјета Европе, национални координатор за културну баштину УНЕСКО-а. Члан је Управног одбора ИКОМОС-а и Националне комисије за сарадњу са УНЕСКО-ом. Учествовао је на више семинара, савјетовања и научних скупова у земљи и иностранству. Објавио је више стручних и научних радова на тему историје архитектуре и проучавања, заштите и ревитализације градителске баштине, као и три монографске публикације: *Которска тврђава, заштита и ревитализација*; *Костањница, природно и културно наслеђе* и *Фортификациска архитектура Боке Которске венецијанског периода (15–17. вијек)*. Има звање конзерватор савјетник и дугогодишњи је члан Редакције Зборника *Бока*. Редовни је професор Архитектонског факултета у Подгорици.

Мр Зорица Чубровић – архитекта и конзерватор. Дипломирала је на Архитектонском факултету у Београду, а на истом је завршила и постдипломске студије. Учествовала је у истраживањима и ресторацији најстаријих сакралних грађевина Котора и Боке, као и у изради студија заштите градитељског наслеђа Котора, Рисна, Херцег Новог, Пераста и Мориња. Објавила преко 30 радова. Радила је у Регионалном заводу за заштиту споменика културе Котор. Дугогодишњи је члан Ре-

дакције Зборника *Бока*.

Невенка Митровић – библиотекар савјетник. Дипломирала је на Филозофском факултету у Сарајеву на студијској групи Општа и компаративна књижевност, сценске умјетности и библиотекарство. Као библиограф је радила у ЦНБ Ђурђе Црнојевић на Цетињу на пројекту *Црногорска ретроспективна библиографија 1494–1994. године*, затим у ЈУ Градска библиотека и читаоница Херцег Нови на реферату *Завичајна збирка Боке Которске*, а била је директор херцеговске библиотеке у периоду од 2002. до 2021. године. Главни је и одговорни уредник часописа *Бока: зборник радова из науке, културе и умјетности*, коаутор монографске публикације *Библиографија чланака бокељске периодике: 1874–1913*, аутор 3 репрезентативне изложбе: *Стара бокељска периодика 1841–1945. године*, *Бока: гласник за опће интересе Бокеља 1908–1909: прве новине у Боки Которској* и *Ex libris у фонду херцеговске библиотеке*, као и више стручних радова из библиотекарства.

Гојко Божовић – пјесник, књижевни критичар, есејиста и издавач. Дипломирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи за Општу књижевност и теоријску књижевност. Објавио је више књига пјесама и есеја. Добитник је више награда за поезију: *Матићев шал*, *Брана Цветковић*, *Ђура Јакшић*, *Кочићево перо*, *Кочићева књига*, *Борислав Пекић*, *Бранко Ћопић*, *Europa Giovani International Poetry Prize* и Награде за есејистику *Борислав Пекић*. Поезија и есеји превођени су му на енглески, француски, њемачки, италијански, руски, шпански, холандски, дански, португалски, чешки, мађарски, словачки, пољски, румунски, бугарски, словеначки

и македонски језик. Бави се приређивачким и уредничким радом. Оснивач и главни уредник Издавачке куће Архипелаг (2007) и Београдског фестивала европске књижевности. Живи у Београду.

Протојереј-ставрофор Радомир Никчевић

– дипломирао је на Богословском факултету у Београду 1990. године. За ђакона је рукоположен маја 1990. у Никшићу, а за свештеника јуна 1990. године на Цетињу. У чин протојереја произведен је 1998, а протојереј-ставрофора 2009. године. Директор је и један од оснивача Информативно-издавачке установе Светигора, био је и први уредник часописа Светигора (1992–2001), а покретач је и Радио Светигоре. Био је професор обновљене Богословије и до 1997. секретар Митрополије. На Цетињу је био старјешина Влашке цркве (1991–2001), потом је био парох љуботинско-цеклински, да би од 2012. са службом прешао у Херцег Нови.

Љиљана Чолан – професор српског језика и књижевности у Гимназији у Котору. Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду 1996. године. Руководилац је литерарне секције Српског пјевачког друштва Јединство из Котора.

Јован Б. Маркуш – дипломирао на Машинском факултету у Београду 1974. године. Аутор је књига: Повратак краља Николе I у отаџбину (2001), Родослови српских династија из Зете и Црне Горе (2004), Народна странка у Књажевини и Краљевини Црној Гори 1906–1918 (2005, 2006), Грбови заставе и химне у историји Црне Горе (2007), Краљевина Црна Гора – Споменица јубилеја 1910 (2010), Обнова и градња манастира и храмова у Црној Гори (2010), Цетињски манастир (2013) и Ризница Це-

тињског манастира (2013). Приредио је: Народна мисао 1906–1907 (2006), Програм Народне странке у Црној Гори (2007), Референдум у Црној Гори 2006–Бијела књига (2007), Идентитет Црногораца (2011), Војвода Петар Вукотић (2012), Монографија – Саборни храм Васкрсења Христовог у Подгорици (2013), Пакао или комунизам у Црној Гори, фототипско издање (2015) и Монографија – Саборни храм Св. Јована Владимира у Бару (2016). Био је уредник публикација: Монографија – Цетињски манастир Рођења Пресвете Богородице (2014), У спомен и славу Светог Јована Владимира, том I (2015), Монографија – Манастир Ком (2017), Монографија – Манастир Стањевићи (2018) и Монографија – Манастир Подластва (2019). Сарађивао је са више часописа: Интервју – Београд, Принцип – Београд, Светигора – Цетиње, Народна мисао – Подгорица; дневним листовима Глас Црногорца – Подгорица и Дан – Подгорица и агенцијом Митрополије црногорско-приморске Светигора – прес. Носилац је Ордена Св. Петра Цетињског и других признања. Предсједник је Српског културног и просвјетног друштва Црне Горе – Цетиње, члан је Матице српске – Друштва чланова у Црној Гори и др.

ИЗДАВАЧИ

СРПСКА КЊИЖЕВНА ЗАДРУГА,
Београд

ГЕОПОЕТИКА, Београд

LAGUNA, Beograd

ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО, Београд

NOVA KNJIGA, Podgorica

PAIDEIA, Beograd

АКАДЕМСКА КЊИГА, Нови Сад

CID, Podgorica

ПАРТЕНОН, Београд

БЕСЈЕДА, Бања Лука

СВЕТИГОРА, Цетиње

**УДРУЖЕЊЕ ИЗДАВАЧА
И КЊИЖАРА ЦРНЕ ГОРЕ,**
Подгорица

ОКТОИХ, Подгорица

УНИРЕКС, Подгорица

ПЕГАЗ, Бијело Поље

СРПСКИ ЈУГ, Подгорица

ЗЕНИТ, Подгорица

ПАНОРАМА-ЈЕДИНСТВО,
Приштина-Косовска Митровица

МАЛИ ПРИНЦ, Београд

ПЧЕЛИЦА - ЈУИНГ, Подгорица

**БИБЛИОТЕКА ЗА СЛИЈЕПЕ ЦРНЕ
ГОРЕ,** Подгорица

ОБОДСКО СЛОВО, Подгорица

MIBA BOOKS, Beograd

BOOK, Beograd

БЕОКНЈИГА, Beograd

БЕОЛЕТРА, Beograd

BEGEN COMERC, Zemun

BESNA KOVILA, Zemun

БОКЕЉСКО ИЗДАВАШТВО

Импресум

Издавач

ЈУ Градска библиотека и
читаоница Херцег Нови
Херцег Нови

Уредник

Милош Радуловић

Редакција

Јелена Ђоновић
Анастасија Оровић

Ликовни уредник

Воислав Булатовић

Штампа

Биро Конто Игало

Тираж

100

Адреса редакције

Трг Херцег Стјепана 6
85340 Херцег Нови
Tel: +382 31 321 900
Fax: +382 31 324 328
E-mail: biblhn@t-com.me
Web: bibliotekahercegnovi.co.me

СПОНЗОРИ

INSTITUT „DR SIMO
MILOŠEVIĆ“ IGALO

РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ

ДАН
ПОДГОРИЦА

„Престати читати књиге, значи престати мислити.“

Ф.М.Достојевски

ОРГАНИЗАТОРИ

Секретаријат за културу
и образовање Општине
Херцег Нови

ЈЗ Градска Библиотека
и читалница Херцег Нови

ПОКРОВИТЕЉ

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

ISSN 1800-6957

9 771800 695000 >